

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 8 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
15 or. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
șe-care publicare.

Un echou nou.

„Românul” dela 11 August vorbind despre lucruri „mici” se tângue de nou asupra sumeției ungurești. Tânguirea, care este tot odată și o dojană în favorul naționalităților nemaghiare, poate și o sondă despre posibilitatea sau imposibilitatea unei apropiere între România și Austro-Ungaria, este de cuprinsul următor:

— Nu vedem, ne diceau mai deună-di, vitejii noastri vecini Unguri, nu vedem măsorimea noastră și mărimea imperiului și regatului Austro-Ungar.

Le-am respuns, că cu totul nedreaptă este această acusare.

Și nu prin cuvinte numai ci prin amintirea tuturor faptelor le-am dovedit, că se înșeala sau că voesc să se înșale în acusarea ce ne fac.

Le-am respuns, că noi fiind un stat numai de cinci milioane scim bine, că mici suntem în fața unui imperiu, care are peste două-șeci de milioane de supuși, deși de feliurite naționalități.

Pentru ca se simt bine înțelesi am adaus:

Într-o zi, un cetățean român, rădică un păhar în aducerea aminte a vechei epoci alui Stefan cel mare al Moldovei; și guvernul regatului Ungur, asociat al imperiului Austriei, asurătoată Europa prin protestările sale. Înțeletul diar frances „le Temps” dicea la 6 August:

„Prințipele Montenegrului, capul unui Stat minuscule, nu poate face un pas, un gest, care să nu fie îndată înregistrat și comentat la Pesta și la Viena.

„Se logodesc Caraghiorghievici; se pune în mișcare toată presa cîs-și translataană.”

Ei bine! pentru ce oare nisice fapte atât de neinsemnate pun în supărare și în mișcare un regat ce spune mereu, că este puternic și care este și mai puternic prin incorporarea sea cu marele imperiu al Austriei?

Aceasta fiind starea lucrurilor și vorbind astăzi despre lucrurile cele mici ne punem întrebarea:

Cum se face că vecinii nostri ungurii — cari ne spun, că ei sunt un regat de 15 milioane, și cari, prin asociația lor cu Austria sunt totdeodată, și un mare imperiu — se supără, ca să nu dicem că să speră de cele mai neinsemnate fapte ce să întâmplă în giurul lor?

Spre exemplu.

La 1867, la încoronarea Regelui Ungariei, vecinii nostri au pus între drapelurile țărilor, cari aparțin Ungariei, și drapelul României.

Guvernul micului stat român n'a scos nici o strigare de mânie sau de spaimă, n'a făcut nici cea

mai mică protestare contra celor din regatul Sântului Stefan.

Statul nostru este slab, căci numără numai cinci milioane de suflete; dar are și el tăria lui relativă pentru că se compune numai de români.

Sunt un stat mic dar avem o tărie relativă în faptul, că toți vecinii nostri sună că nu visăm cuceriri și în acela că le-am dovedit tot-d'aura că propășire dorim.

Mărginindu-ne în cercul nostru cel mic și neavând alt ideal de cât triumful dreptăței avurăm fericirea de a nu pismui pe nimene, și de a nu ne speria nici o dată de puterea materială, care de secoli ne-a amenințat, ne-a lovit dar nici o dată nu ne-a putut distrugă.

Fiind că, după noi, mare rău își fac cei care nu vor se studieze faptele cele mici din cari adesea decurg mari lucruri și mari învățăminte.

Și fiind că bunii nostri vecini Unguri necurmat sfaturi ne dau, la rîndul nostru, ca semn de recunoștință, și rugă, să caute ce învățământ decurge din acest fapt cu totul mic în aparență.

Micul stat român nu se spară până ași perde capul nici de injuriile nici de amenințările bunilor săi vecini; de ce dar puternicul Regat ungur procede în mod contrariu?

Fiind că nu voescă a îndestula miciile dărăspetele cereri ale naționalităților din Regatul Sântului Stefan.

Revista politică.

Sibiu, în 10 August.

Însămătorea turburărilor din Agram crește din zi în zi. Conferențele ministeriale de sub presidiul împăratului și regelui, ținute la Viena dela 21 August n. până în 23 August n., ne spun diarele bine informate din Viena, că n'au fost conferențe comune, privitoare la afaceri, ce au să se discute în delegațiuni ci discușiunea dintr-însele s'a învertit pe lângă tumulturile sau escesele din Croația. „N. fr. P.” susține că conferențele acestea au terminat. Resultatul conferențelor este necunoscut. Tânără adâncă se observă în sferele respective. „Agrammer Ztg.” dela 22 August n. anunță, că banul conte Peiacevici a clarificat pe dl Tisza despre necesitatea de a nu mai provoca întăriri nouă prin măsuri neprecugetate. În privința insignelor a transpirat în public, că s'ar fi hotărît a se susținea *status quo ante*, pentru a nu lovi în susceptibilitatea crotăilor. Diferența de păreri între banul Croației și ministrii ungurești, să dice că o au complanat împăratul.

i se dădu la cererea sa. Acolo el se încuia singur, și depuse masca, pentru a fi mai comod și începu ași monta teatrul său, nu fără ași freca umerii: Dl Stangstadius nu era greu, dar trupul său deform era așa de ciudat colțuros, încât lui Cristian și părea, că a dus lemne noduroase.

Localul, unde se afla, era un salon mic din care da o ușă într-un corridor, care corespunde cu scara secretă. Ușa cealaltă să deschidea în capelul unei galerii mari și bogate, numită a Vînătoarelor, unde jucase Cristian în sara premergătoare cu Margaretă.

In fața acestei uși trebuia pus teatrul, pentru că să-l vadă privitorii, cari aveau locurile lor în galerie. Cristian, după ce mesurase largimea acestei uși în două canate, vădu, că teatrul, deplin montat are loc într-oinsa, și că n'are alt ceva de făcut decât a-l pune acolo ca se fie cu totul despărțit de public și ca acasă în salonul cel mic. Era o combinație excelentă spre a asigura libertatea mișcărilor sale și incognito lui Goethe precum și al său propriu.

După numărul fotelor și al scaunelor, puse în fața teatrului, Cristian socotă, fără a numera, că publicul s'ar compune din vre o sută de doamne, comod aședate și din vre o sută de cavaleri, mai mult sau mai puțin stând în picioare în dosul acestora. Galeria, adâncă și îndestul de largă, era local mai

diarele unguresci încă constată diferență de opinii între banul Croației și ministrii unguresci. De însă că de complanare încă nu poate fi vorba. Diarele unguresci se poartă cu mare incredere în victoria lor față cu Croații. „P. L.” este de părere, că diferențele ar dispărea, dacă ministerul ungureșc ar căuta și ar face oare-care schimbări în personalul guvernului Croației. „Nemzet” vorbind despre paralelismul dintre interesele nemțesci și maghiare, este cu totul în contra amestecului reciproc în afacerile interne ale jumătăților monarhiei. Cu alte cuvinte vrea ca să se susțină dualismul intact. Cu ocasiunea aceasta oficiosul maghiar împărat presei din Viena și din Praga, dicând, că acestea încurgiază escesele crotăilor. „N. fr. Presse” reflectează la împărtările acestea, dicând, că se va vedea unde este vina și cine merită împărtarea. Una însă este sigur, continuă „N. fr. Presse”, că increderea crotăilor în sine încă a crescut foarte tare și dacă conflictul cu insignile se va și complana, cestiunea, care l'a provocat încă este departe de a fi deslegată. În Ungaria vor avea oamenii încă ocazie a se convinge despre aceasta.

Tot „N. fr. Presse” publică o telegramă, datată din Budapesta în 23 August n. În acea telegramă se dice, că acolo neliniștea este mare, din cauza că nu se scie rezultatul desbaterilor asupra cestiunii crotăilor. Din telegramă se vede mai departe, că diferența de păreri dintre ministrul Tisza și dintre ministrul croat Bedekovici a căpătat din partea ministrului Tisza expresiune într'un mod foarte brusc, pecând ministrul croat a fost mai rezervat. „Pesti Naplo” dice, că insignile se vor pune la locul lor așa cum au fost.

Mai sunt o mulțime de versiuni asupra afacerii crotăoase. Așa între alte ceterim în „Deutsche Ztg”, că cestiunea croată dominează în momentul de față întreaga situație internă. În același diafă反映 escesele din partea oficioaselor pentru mulcomirea publicului cu deosebire a publicului maghiar. Erau adeca neliniștite mai multe diare, pentru că la desbaterile asupra definențelor între Croația și Ungaria s'au chierat și ministrii comuni ai monarhiei. După sus citatul diar turburărilor din Croația au descoperit necesitatea a se concentra în Croația o putere mai mare înarmată. Fiind dar vorba despre milă, se înțelege de sine, că prezența ministrului de resboiu era indispensabilă. O dislocație mai mare de trupe însă pretinde bani, și așa este de lipsă și resortul ministrului de finanțe. În fine grămadirea de puteri mari militare între Drava și Sava ar putea da prilegiu lă-

FOITA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțoza de E. B.)

(Urmare).

IX.

Cristian îl lăsa să se îndrepte către intrarea cea mare a castelului, și căută ușa cea mică, aceea, care în toate castelele domnesci, dă în curte și în locuințele servitorilor. După ce se mascase, el chiama pe un servitor, care-i ajută, să descarce; apoi se îngrijește de instalarea magarului, și urcă o scară secretă ce conducea la dl Iohan, stolnicul castelului nou. Acesta nu acceptă până ce-și spuse numele.

— A! A! omul cu masca neagră! esclamă el cu aer părintesc și protector. Dta esci vestitul Cristian Waldo! Vino, vino, îndată te instalez, dragă; îți poti face pregătirile în linisice. Mai ai o oară înaintea Diale.

Lui Cristian i se ajută ași duce bagajul în odaia destinată a-i servi drept foyer și a cărei cheie

favorabil decât acele în care jucase Cristian mai înainte. Bolta, zugrăvită al fresco, avea o acustică minunată. Policandrelle, deja aprinse, revărsau o luminiță viă, încât nu era de lipsă a ilumină culisele teatrului portativ pentru a da diferitelor planuri a mici scene, adâncimea fictivă necesară.

Cristian își răndește lucrurile cu mare îngrijire. El iubea micul său teatru ca un artist minuțios și îl stabili în condiții ingenioase, cari faceau dintr-înșul un teatru serios în miniatură. El ar fi reușit în pictura interiorului și a peisajului, dacă iubirea sciințelor nu l-ar fi silit să se ocupe de arte numai din pură plăcere: însă, fiind foarte talentat el scăpa de lucările sale mărunte, un aspect grațios și le înzestră cu propria sa originalitate. Mica scenă era dară încântătoare și producea tot de una un efect placut ochilor. El punea într-înșa oare care cocheterie, cu deosebi când avea de a face cu un public inteligent și uneori când i se părea că-i trebuie mult timp pentru lucrări merunite, el se mândria cu amintirea acsiomei de predilecție a lui Goffredi: „trebuie să faci căt se poate de bine, tot ce întreprindi, fire-ai și numai, că tai scobitoare de dinți.

Cristian era dară adâncit în pregătirile sale. După ce privise cu precauție galeria deschisă, el aședă prealabil cadrul său în ușă, împreună cu decorațiunea și cu iluminarea, și transportânduse în localul

explicări false în streinătate, deci era de lipsă ca să fie și minitsrul de externe de față la conferență.

Și streinătatea a inceput a lua notiță despre cele ce s-au petrecut în Croația; „Național“ din Paris prorocesce, că turburările din Agram sunt numai un preludiu al agitațiunilor serioase ale sudslavor contra dualismului. Mai departe spune foaea francesă, că politica ungurească n'are rezultate.

Nordd. Allgem. Ztg.“ a făcut lumei o surprindere, publicând, abia 8 dile mai târziu dela declararea altui organ al guvernului german („Provincial Correspondenz“) că pacea va fi durabilă, fiind spriginită de toate puterile — un articol, prin care amenință Franciei cu resboiu. Presa întreagă din Europa se întrebă cu mirare, ce poate fi cauză, ca dela Berlin să se emite un astfel de fulger, prin care dintr-o dată și pe neașteptate Francia să fie declarată de conturbătoarea păcii. Unele caută motivul la pasul neașteptat în prea multă răsfățare a țărilor Alsația și Lotaringia, altele în încercarea Franciei de a eșa din isolarea politică în care se află astăzi. Se înțelege că articolul a făcut sensațunea cea mai mare în Franța și în special în Paris. Se asigură, că numărul din „N. Allgem. Ztg“ cu articolul din cestiune a sosit la Paris mai târziu decum sosește diareele de obiceiu și de aceea diareele franceze au întârdiat cu reflectarea lor. Agenția Havas a făcut următoarea glossă la spectacușinea diarului cancelariului: „Publicăm articolul, deși nu găsim nici un punct de mânecare pentru invinuirile ce se cuprind întrinsul“. „La France“ opinează, că după ce un timp indelungat Rusia a fost din partea Berlinului înfațisată ca turburătoare a păcii, acum se obtrude rolul acesta Franciei. Prințipele Bismarck vrea se făurească o coaliție contra celor două popoare independente ale continentului. Nu se cuvine francezilor să respondă la amenințări, care ar putea numai să le răpească liniscea și săngele rece. Cu toate acestea țeara va face bine, dacă va îndatora pe guvern a fi îndoit de precaut în conducerea politicei sale.

Dela Petersburg vin sciri despre grăbirea înarmărilor. Scirea cea mai nouă în privința aceasta este de însemnatate. Al doile rând de șini, care era să se așeze pe liniile ferate rusesci despre fruntariile prusiane, precum și înmulțirea materialului de manipulație pe liniile Petersburg-Varsavia, din ordinul ministrului de comunicație, au să pună în lucru acum indată. De asemenea cu activitate febrilă se lucră la celelalte linii strategice rusesci și la fortificațiuni în despărțimentul Vistulei.

Dela Varsavia se scrie, că guvernatorul general Gurko a plecat în septembra trecută în călătorie de inspecție, în prima linie a tuturor fortărețelor și instituțiilor militare din Polonia. Ordinația conform cărei funcționarii dela drumurile de fer, cari aparțin altor state, aveau să demisioneze la începutul anului 1884., se va pune în lucru cu începutul lui Noembrie.

Tratatul dunărean, care era să se ratifice Marți, a rămas neratificat de Turcia și de Rusia. Aflând când se va ratifica și de acestea, nu vom întârziă să spune.

Regele României avea, după scirile diareelor vieneze, să plece astăzi la 8 ore dimineață din Dresda la Viena. După „Prager Tagblatt“, regele, în trecerea sa prin Praga, va fi întâmpinat la sosire cu toate onorurile militare. Comandantul militar al țării se va afla la gară pentru a saluta.

destinat publicului, el se așează la locul cel mai bun ca se judece efectul perspectivei sale și se confornează intrarea și mișcările personajelor sale.

Așa se odihni două sau trei minute, odihnă care-i era altcum de lipsă. Deși dedit la asperitațile tuturor climatelor, el se ostenea iute lucrând în atmosferă înădușitoare a odăilor Nordului. În noaptea trecută abia durmise vr'o câteva oare într'un fotel, și, fiind din emoțiunile zilei, sau din fuga, ce tocmai o făcuse pe ghiață cu un profesor de geologie în spate, destul că el fu surprins de una din amețelile acele de somn momentan, cari îți fac să treacă realitatea în vis, fără transiție simțită, lui i se parea, că se află într-o grădină într-o căldă de vară, și că unde se cărășind năsipul sub un picior furtiv, cineva se aproia de el cu precauție, și de acest cineva pe care nu-l vedea avea siguritatea intuitivă că era Margaretă. Deșteptându-se în linisice, el simțea că și când o suflare i-ar atinge părul: îndată revenit în firi, se sculă repede, se pipăi cu mâna în față și observă că i-a căzut masca jos. Precănd se pleca și o ridică fără să intorece cătră persoana care-l deșteptase el tresări în adevăr, aușind un glas bărbătesc bine cunoscut, dicându-i:

— N'ai la ce-ți ascunde față, Cristiane Waldo; eu te am recunoscut, tu ești Cristian Gofredi!

Cristian, uimit, se întoarse și văduvă stând în picioare în dosul său o persoană bine imbrăcată, cu-

Ministrul president din România Brătianu, „Nord S. Allgem. Ztg“ susține, că ar fi fost cu regale Carol la Potsdam și acolo ar fi luat parte la cina ce a avut loc în quartierul Regelui, la care au participat: Imperatul Germaniei, principalele de coroană, principalele Vilhelm, fratele Regelui, principalele Friedrich și fiul cel mai mare al principelui ereditar de Hohenzolen, principalele Vilhelm, care este second-locotenent în I. regiment de gardă, legatul României Liteanu și serviciul de onoare. Care dintre versiuni este cea adevărată se va descoperi mai târziu.

„Papismul“,

și starea actuală a bisericii ortodoxe în regatul României.

Acesta e titlul unei broșuri ce în aceste dile ne-a venit în mână. Ea e scrisă de eruditul condeu al cunoscutului Episcop din România Melchisedec, carele o a cedit în sensiunea sf. Sinod din acest an. Materialul tractat de autor este cuprins în 109 pagini octav mare, și împărțit în două părți. Partea I. pg. 1—73 cuprinde espunerea istorică a încercărilor papismului de așa institui episcopi în România, începând din cele mai vechi timpuri, până în dilele noastre. În partea a II pg. 73—109: starea actuală a bisericii ortodoxe din România și pericolul ce o amenință din partea papismului.

Nu putem decât să felicităm pe distinsul prelat pentru marele serviciu ce l face bisericei sale prin această scriere. Glasul lui puternic trebuie să deștepte din adormire pe fiii adeverați ai României spre a pune stăvila inundării vrășmașilor. Căci furtona ce se pregătesc să se descărca asupra României și pe care P. S. Episcop Melchisedec o descrie cu vii colori, numai poate lăsa în nepăsare pe nici un Român, care își iubesc neamul seu. De nimic alta nu se tragează decât de perirea sigură a României! Cel ce cunoasce trecutul papismului nu poate sta un moment la indoială, sciind, că în România în aceste dile papismul a ajuns să se pună alătura cu biserica ortodoxă, ba chiar indirect să-i denegă îndreptățirea, arogânduși drepturi pe cari nu le-a avut nici odată. Cel ce însă nu cunoaște tendențele papismului și mai stă la indoială despre pericolul ce amenință România: ceteasca în Sim. Popescu desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinăței, Sibiu 1883 special pag. 116—147! Ceteasca și se cutremure. Căci de sigur va afla, că aceea ce amenință acum pe Români a amenințat odinioară pe imperiul grecesc, a amenințat pe regatul Poloniei.

Imperiul grecesc ca și regatul polon nu a avut un Melchisedek, care să deștepte pe fiii săi, să-i facă atenții la primejdia ce i-așteaptă, sau să de au avut nă fost ascultat. Urmarea a fost, că Imperiul grecesc a fost subjugat mai întâi de ostașii mascați ai Papei, apoi în urma intrigilor Papismului de Turci. Polonia are să și mulțumească perirea sa singur și exclusiv papismului. Aceasta și alte exemple ne lămuresc cu groază cartea citată a domnului S. Popescu. Junele regat al României nu este așa de puternic cum era odinioară imperiul grecesc și ca regatul polon. Si dacă aceste două puternice state s'au sters de pe fața pământului prin fatalul

*) Ni se pare că esagerată ponderanța ce se atribue archiepiscopului lui Paoli și lipsei din tact a metropolitului român din București.

Red.

rata și cu față tocmai rasă, care nu era altcineva decât Guido Massarelli.

— Cum! Dta ești! exclamă Cristian. Ce faci Dta aici, precănd ți-ar fi locul la capătul unei funii în fundul unei păduri?

— Eu mă țin de casă, respunse Guido cu un suris liniștit și desprețitor.

— Dta te ții de casa baronului? A! da; de astă nu mă mir... După ce ai fost lotru și hoț de drumuri, nu ți-a rămas altceva, decât să te face lacheu!

— Eu nu sunt lacheu, replică Massarelli cu aceași linisice; eu sunt prieten de casă, prieten foarte bun, Cristiane! și tu ai face bine să cauți și prieten cu mine; aceasta ar fi acum pentru tine fericea cea mai mare.

— Jupâne Guido, țise Cristian, lăudând teatrul său, pentru a se replasa în salonul de așteptare, n'aveam nevoie să te explică aici; dară, fiindcă Dta ședî aici, sunt multămată și unde te găsești.

— Este aceasta o amenințare, Cristiane?

— Ba nu. Este o promisiune. Eu sunt debitorul Dta, amice Dta o scii, și după ce voi fi plătită datoria mea aici, care este să te reprezintă de marionete într-o oară, am apoi nițică treabă cu Dta, așa că plăti cu o bătăie bună, precum nu ai căpătat-o de când ești.

și infernalul amestec al papismului în afacerile lor interne religioase cu căt mai ușor va cădă mica România, spre care mulți privesc cu aviditate și așteaptă cu sete pretecste de a se îngera ca apărători și protectori ai unei sau altei partide, sau ca sugrumătorii neînțelegerilor și certelor, pe cari tot ei le provoacă prin agentii lor ieușui.

Regretăm, că spațiul nu ne permite să reproducem întreagă scrierea P. Episcop Melchisedek. Cuprindând partea primă a acestei scrieri un interesant ciclu de documente, în cari se arată, că până în timpul nostru toate încercările de a se stabili în România 2 episcopii pentru vîro 40,000 de papisti au fost respinse cu bărbătie de Domni și adunările obștesci cu metropolitii în frunte. această parte, fiind mai mult material pentru istorici, nu o vom reproduce. Pentru cuprinsul său instructiv vom reproduce însă partea a două a cătării scrieri, parte, care trebuie să intereseze de aproape și pe ceteriorii nostri.

Dar reproducând din scrierea citată, dacă glasul nostru n'ar fi așa de slab să strige fraților de preste munți, ca să ne audă toată suflarea românească: „Cercetați istoria și vedeti, că complimentele cele multe, ce au făcut grecii la adresa Papilor, au adus perirea grecilor! Nu tămăiați pe vrășmașul vostru de moarte! Stați la pândă, căci armatele papiste în reverență, său în frac, cu chipul blândețelor, și al liberalismului modern sunt mai periculoase pentru voi decât armatele turcilor și tatarilor. Pentru armatele fraților aveți curcani și roșiori, pentru ieușui n'aveți nimic cu ce se stați în protivă, dacă le-ați permis odată să vă incalce. Aveți un dușman mai mult decât tine P. Melchisedek. Este cel mai periculos, căci este și din neamul nostru..... urmăriți desvoltarea încurcăturilor în Polonia dela 1440 până la împărțirea ei, și veți afla soartea ce ve așteaptă, dacă nu veți întimpina reul după modelul părinților și protopărinților voștri.

După aceste se revenim la a reproduce din carte P. S. Melchisedec.

P. Melchisedec încheie partea primă cu următoarele:

Resultatul opoziției Moldovenilor la înființarea episcopatului latinesc a fost, că Papa a părăsit pe un timp ideea de a dobândi episcopate legale, recunoscute în țeară, și cu titluri din țară ci s'a mărginit a avea, ca și în trecut nu numai episcopi visitatori, carii în formă se priveau ca trecitori, timpuri.

Politica de rezistență a Moldovenilor la înființarea episcopului latinesc, a fost aceeași și în țeară suroră; căci și acolo nu s'a permis înființarea de episcopat stabil pentru confesiunea romano-catolică ci numai un episcop visitator, cu titlul de Nicopol, pe carele la păstrat până acum, deși avea locuință să în București.

Cu toate acestea Roma a persistat în ținta sa și profitând de nouă idei de toleranță ale Românilor a continuat a trimite și ținea în România episcopi permanenti în calitate de „vicari apostolici“. Așa în Iași pela 1840 era vicariu apostolic Antoni de Stefano, carele a scris și publicat românesc un catechis catolic și o carte de predice. În anul 1868 era Vicariu apostolic Anton Joseph Pluym în București și avea sub administrația sa numai 8 biserici și 4 capele catholice în toată Muntenia. În Iași era Iosef Sendari episcop de Marcopolia având sub administrația sa 89 de biserici și 12 capele catolice în toată Moldova și 26 de preoți catolici (Alman. cult. pe 1868). Lumea noastră treptat să deprins cu dănsii, și nime nu le-a mai pus vre-o pedică în exercițiul funcțiunii lor. Să au făcut locuințe stabile în București și în Iași, să au făcut scoli seminarii, pensionate, nu numai tolerate, ba încă subvenționate de guvernele țărei. Scoalele acestea de băieți și de fete sunt astăzi frecuente nu numai de copii catolicii ci și de ai Românilor ortodoci, mai ales pensionatele de fete dirigite de călugărițe catolice, ieușite, trimise în România pentru educație și propagandă catolică.

Se întrebă acum; pentru ce Români până în timpurile noastre n'au suferit să așeze în țările lor episcopi latini stabili, recunoscuți legalmente, când ei altămintre au fost destul de toleranți către confesiunile creștine și chiar către religiunile necreștine, afară de cea mahomedană, carea n'a fost îngăduită a avea în țările române nici măcar giamii? Causa nu este este alta, decât instinctul și năzuința conservării lor naționale; căci ei nu puteau înțelege esistența lor națională isolată de religiunea lor, atâca națiunea lor și devinea inimicul lor neîmpăcat. Așa sciind ei că Turcii au credință, că unde este înțemeiată credința lor cu hogii și cu giamiele lor, aceea țeară apartine lui Mohamed și Mohamet o a dat Sultanului. De aceea Români, când au închișat alianțele lor politice cu sultanii, între altele stipulațiuni privitoare la drepturile lor naționale, au pus și aceea, că în țările lor să nu se introducă religiunea ma-

(Va urma.)

homodană, nici templuri mahomedane să se zidească vre-o dată. Biserica catolică, cu tendențele ei absolutiste și de cucerire a toată lumea, s'a pus în serviciul cuceritorilor politici apuseni: Ungurilor, Polonilor, Austriacilor, cari deapărarea au avut ochii lor asupra țărilor noastre și n'au percut nici o ocasiune spre a se face stăpâni pe ele. Așa că de aceasta ei vedea ce se întâmplă împrejurul lor cu popoarele ortodoxe, Români și Slavi, cari trăiau în țările catolice, Ungaria și Polonia unde episcopii și călugări latinesc au inventat toate crudiile nedreptățile și asupririle pentru exterminarea lor politică, națională și religioasă. Asuprîtii această parte emigră în țările române, parte cerea ajutoriuri politice morale și materiale dela Domnii și Meiropoliții nostri. Toate acestea au făcut pre strămoșii nostri și a prevăderii și a se feri de curse, pe care străinii sub feliurile pretecste, voiau ale întinde în calău lor politică și națională. Admitând existența confesiunii latinești în țările lor, pentru creștinii de acest rit să poată în libertate a-și exercita cultul lor n'au admis nici decum stabilirea de episcopate latine în țările române; pentru episcopii acestia nu vin numai din motive religioase, ci aduc cu sine influențe politice periculoase, la început oculte, apoi, după ce se întâresc — fățișe; propagandă religioasă străină, protecționi și amestecuri politice streine, care cu timpul perd o țară și pe popor il dau în sclavia altora. De aceea nu putem să nu admirăm bunul simț și înțelepciunea bătrânilor români, cari prin devotamentul lor religios către biserică ortodoxă a țărilor, și prin puternica ei apărare au salvat țara și națiunea până în dilele noastre.

Să ne întrebăm acum: oare în aceasta privință au făcut totul strămoșii nostri, generațiunile române precedente? Oare noi actualii trebuie numai să culegem roadele ostenelelor lor? Să repaosăm la umbra lauriilor plântăți de denușii? Nu avem noi care aceeași dușmani contra căror au luptat ei? Nu avem noi oare trebuință a continua aceeași politică națională, a susținerea aceeași biserică, carea ne a întovărât atâta secole și prin o mulțime de pericole? Nu avem trebuință a fi și de acum înainte națiune ortodoxă, și încă liberă și independentă, precum ne place a ne numi? Să nu ne amăgim. Avem aceeași dușmani, acleași pericole pentru existența noastră ca popor independent, și încă și mai mari și mai mulți decât în trecut: avem și dușmani sociali înăuntru, pre cari strămoșii nostri nu iau avut, socialismul cu simptome de nihilism și materialismul — boala secolului al 19-lea. Lupta dar trebuie să continue și încă cu mai mare putere, și luptători trebuie multă. Armele noastre de apărare nu pot fi scoase de aiurea, decât din simțul nostru național — romanismul, și din devotamentul nostru religios — biserică ortodoxă română. Amândouă aceste terenuri trebuie cultivate și săpate cât mai adânc prin o cultură intelectuală sănătoasă și prin o direcție morală creștină.

Ce s-au făcut la noi în țeară până acum în aceste două privințe pentru cultura simțului românesc și a celui religios? Esperiența ne spune, că nu s'a făcut cât trebuie și nu precum trebuie.

(Va urma.)

Varietăți.

* (În cvințare.) După o telegramă specială din Cernăuți la „Deutsche Ztg”, împăratul a învins în clădirea unei casarme de cavalerie în Zucice cu 400.000 fl. din mijloacele fondului religionar al greco-ortodocșilor.

* (Serbările din Brașov.) Pentru a se ușura cât se poate mai mult participarea Românilor de aici la adunarea generală a Asociației transilvană literatură română și cultura poporului român ce o adresează maine“ direcției

— să se facă folositor — dus; să se biletul luat libereze bi-decă, Duminică August. În cea viitoare

a căilor fe de sigur va Națiunea“.

— area unei de-a-mare) acesta, con- generală ținută 31 iulie la 16 gramă:

1. Președintele va deschide adunarea generală la oarele 11 înainte de m.

2. Se vor alege doi notari ad hoc.

3. Unul dintre secretarii comitetului va cetă raportul acestuia, despre activitatea sa dela ultima adunare generală, precum și în general despre progresul Societății făcut dela înființarea sa, și se va lău concluziune.

4. Casariul Societății va cetă raportul său despre starea fondului.

5. Se va alege o comisiune de trei membri pentru esamenarea raportului casariului.

6. Se va alege o comisiune de 3 membri la care se vor înscrive membrii noi ai Societății și care va incasa tacsele dela membrii vecchi și noi.

7. Se vor ține discursuri corespondente scolului Societății, și arătate antâi comitetului; ear în lipsa acestora adunarea se va suspende până când vor lucra comisiunile; terminând acele, adunarea se va redeschide și.

8. Comisiunea pentru înscrise de membri și primire de tacse va raporta despre rezultatul misiunii sale.

9. Comisiunea aleasă pentru esaminarea raportului casariului va cetă raportul său.

10. Se va alege comitetul Societății pe următorii trei ani.

11. Se va decide locul și tempul adunării generalei viitoare.

12. Se va alege o comisiune de 3 membri pentru verificarea procesului verbale.

13. Presidentul va inchide adunarea.

Din ședința comitetului societății, ținută în Oradea-Mare, la 16 August st. n. 1883.

Silviu Rezei,

Jeroteu Belesiu,

secretariu.

vice-president.

* (Fo. c.) Dela Raportul mare primim sub datul de 21 August o incunoscințare, din care estragem: În 29 Iulie st. n. a. c. un incendiu înfișator prefăcu în cenușe 73 case în comună. Raportul mare, cottul Uniadorei între cari arse și scoala noastră confesională gr. or. și în ea toată averea mea căstigată cu multă sudioare în timp de 35 de ani ca învățători, familia mea abia și-a scăpat viața. Din avere n'au putut scăpa nimic din calea focului, căci eu în timpul acela nefericit eram în Arad la cursul supletor de limba maghiară. În 1 August primind trista incunoscințare de a casă, cu concediul dela superiorii institutului de limba maghiară din Arad, am întrerupt cursul, și în 3 August eram gata a pleca către casă. Mai mult mort decât viu, vream a pleca către casă dar n'aveam bani de drum respective de calea ferată, căci pedestru era prea departe, cale de 4 dile și om greoiu trecut preste 50 ani. Mi dă Dănu în cale pe ăngerul său povătitor și mă îndreaptă la Ilustritatea Sa prea sănătul D. Ioan Mețian Episcopul Aradului, unde numai de căd după însinuare, fusei primit și ajutorat cu 5 fl. v. a. Cu acest ajutor fui în stare a pleca către casă și a ajunge în mijlocul desperației mele familiei.

In urma plecării mele către casă, amicul și colega meu D. Nicolau Bârsan spre ajutorul meu și a nefericitei mele familii, au deschis o colectă între învățătorii dela cursul supletoric pentru limba maghiară, și cu ajutorul Prea o. D. Mihai Sturza preot în Sepreș, ca profesor de limba maghiară la acel curs, dat prin o cuvenire potrivită către învățători, au rezultat un ajutoriu de 17 fl. 70 cr. v. a.

Pentru care ajutoriu mă simț indatorat din inimă a multă onor. DD. ajutători.

Georgiu Forras,

învățătoru.

* (Fo. și ear fo. c.) Dela Mediaș primim sub 23 August următoarele: Alătări către 7 oare seara, când ne pregăteam de a merge la teatru, audim semnale de alarmă a pompierilor, signalul clopotului și strigătele oamenilor că „arde.“ Si ardeau cu vehemență în o stradă de către răsărit la un măcelar. Abia putură pompierii localiza focul și ca un nor gigantic se ridică un fum în altă stradă cu totul opusă și se vede un foc în grozitor de tot: ardea la un măcelar. Aici a fost focul foarte teribil, nu a ars numai vr'o căteva supraedificiate economice, ci chiar din case cele mai de lipsă vestimente. Cu ajutorul unor husari și a unui despărțemant a pompierilor din comună vecină Proștea Mare și cu cel a mai multor locuitori din Mediaș — de astă dată și români — a succes pompierilor din Mediaș — căror li se cuvine toată lauda, a localisa și aici focul, lucru obosit insă a fost dela 7%, oare seara până cel puțin la 3 ore după međul nopții. — Se prea înțelege, că partea cea mai mare a locuitorilor orășeni a priveghiat noaptea trecută.

Cum s'a putut întâmpla focul la doi macelari în două străzi opuse și în una și acea oară unul după altul? era întrebarea dilei de ași și când se

simția oamenii, mai linisciți în cătiva, numai eată că arde într-o stradă de către apus međă-noapte la un măcelar. — Ce poate să fie aceasta? Se întrebă unul pre altul și fug pompierii, mai mulți husari și locuitori din Mediaș la locul unde ardea. Si aici numai cu stăruință pompierilor fu localizat focul. — Dar ce se vezi? — O escortă de husari cu locotenentele în trupe, gendarmi, judelele de instrucție, pompieri, și apoi sute de oamenii escortează între strigăte pre un individ cunoscut adecă pre Ignatz Kovats, fost medic de vite al comitatului Ternavii mari. — Se prea înțelege, că mulțimea de oamenii — mai cu samă plebea poporului, — nu s'a mișcat din piață de dinaintea Judecătoriei cerc, mai ales nefind imprăștiată cu forța din partea cuiva, — ci acolo a acceptat cu nerăbdare a vedé pre teciunariul.

Vom vedea ce va aduce la lumina „Justiția.“

* (Lucrul dracului.) În castelul contelui Emanuil Andrásy dela Betler s'a aşedat în săptămâna trecută un aparat telefonic, care leagă toate clădirile laterale cu castelul. În dilele acestea primariul comunei cere informații dela portar despre afarea contelui. I se spune, că contele suferă de un catar intensiv, dar primariul poate vorbi cu contele prin aparatul din părete. Primariul la început se cam codea și nu vrea să credă, dar mai târziu s'a hotărât totuși să cerce și să vorbească prin aparat. Când a audat respunsul contelui curat și lăpide a început a privi prin încăpera unde se afla, căci credea că contele trebuie să fie acolo. După ce s'a convins, că contele nu se află nici decum în încăperea aceea, a plecat cu lucrul neisprăvit, pentru că dicea el, că nu vrea să aibă și mai departe a face cu lucrul dracului.

* („Din familia regală a României“.) „Magdeburger Ztg.“ de altmintrea foaie destul de serioasă a publicat în dilele acestea o notiță, în care după ce spune, că regale a venit la Berlin, la boțezul fiului al doilea al principelui Vilhelm, adaugă că regina s'ar fi afănd pe teritoriul german de mai mult timp la rudeniile sale și că nici n'ar avea de cuget a se mai întoarce în România, către care totdeauna a fost străină, ci a rămănea în Germania, unde se va ocupa cu literatura germană. Cauza românerii reginei în Germania ar fi și lipsa de prunci din căsătorie. Aceasta a trecut dintr'un dijar într'altru, fără vre o reflecție, dacă este sau nu adevărată. Din informațiile ce le avem, scim că regina încă înainte de a pleca regale la Berlin se afla în România și deosebi la Sinaia, unde se află și acum. Cum a venit „Magdeburger Ztg“ la notiță indicată nu pricepe.

* „Binele Public“ se ocupă de delimitarea granițelor dintre România și Imperiul Austro-Ungar. Dacă era de datoria unui guvern — dice el — ca să provoace o nouă delimitare spre a se constata încălcările făcute, cu intenție sau fără intenție, și a se pune fiecare stat în linia determinată prin delimitarea anterioră era în același timp dator a se preocupa de două lucruri esențiale;

1) A alege momentul când relațiile dintre România și Austro-Ungaria să nu fie atât de încordate, pentru a putea ajunge la o dreaptă delimitare;

2) A face studii pregătitoare, cărti și planuri topografice, spre a putea comisarii români să lucreze în cunoștință de cauza și să dovedească matematicesce încălcările.

Numai astfel pregăti și lucrând cu patriotism, acei ce stau la cîrma statului puteau să aibă cauza de a revindeca adevăratale fruntașii, dacă nu cele vechi, cel puțin acele statornice la 1792.

Guvernul lui Brătianu însă, n'a avut în vedere nimic din toate acestea și rezultatul prin urmare va fi, că delegații nostri nu vor putea face o lucrare serioasă.

„Binele public“ mai observă că, comisiunea compusă din delegații români și austriaci, nu are înșărcinarea de a constata întreaga linie de frontiere dintre România și Austro-Ungaria, ci numai căt ține Transilvania, adecă dela Petrile Roșii, — triples confinium — dela punctele unde se unesc fruntașele Moldovei, Transilvaniei și Bucovinei până la Scărișoara din munții Gorjului, escludându-se din cercetare toată granița din spre Bucovina și aceea dela Scărișoara până la Vîrciorova unde se învecinesc cu Banatul. Si tocmai în aceste părți încălcările sunt mai mari, cum este cu Mehadia, unde granița românească se întindea până în Cerna.

„Din diua când comisiunea a intrat în lucrare, — dice mai departe numitul dijar, — s'a găsit în față unei dificultăți care nu se putea înălțura numai cu vorbe: lipsa de charte și planuri topografice pentru a dovedi încălcările; pe când membrii din comisiunea austriacă se serveau de chartă ridicată de

statul major austriac la 1856, care ne greșit încă de pe atunci era făcută în propriul interes al Austriei, precum și de o altă chartă militară cu totul nouă și necunoscută nici de comisiune, nici de guvernul român și pe care nu voia comisiunea austriacă ca să o pună în vederea comisiunii noastre. Numai după ce comisiunea română a declarat că, în necunoștință de cauză, sunt siliți sau a aduce un inginer, care să constate punctele, sau să inceteze lucrarea, atunci comisiunea austriacă a comunicat o față de chartă nouă militară pe o lățime de trei kilometri.

„Acesta piese străine au servit de basă la delimitare.“

Pe toată linia pe unde a mers comisiunea, chiar unde incărcarea a fost evidentă și pentru membrii austriaci, nu s'a aședat nici o peatră de despărțire.

Conclusia ce trage „B. P.“ de aici e că această lucrare a comisiunii este mai mult platonică, căci nu va avea nici un folos dacă nu va fi urmată

de o convențiune pentru rectificare de fructarii, basată cel puțin, pe delimitarea din 1792, care s'a făcut între Turcia și Austria.

Mai nou.

Lui „P. Ll.“ i se raportează dela Viena: Maj. Sa după dispozițiunile din urmă, rămâne mâne (Vineri) toată diua în castelul curții, la 5 oare după ameađi prânzesc și la 7 oare se duce la gara drumului de fer al statului, ca se întâmpine pe Carol, regele României. O telegramă de eri anunță sosirea și că împăratul a salutat foarte cordial pe regele.

„Românul“ adaugă la telegrama *Agenției Havaș*, în care să spune când va sosi regele Carol la Viena, nota următoare: este positiv că Majestatea Sa fiind Vineri seara la Viena se va afla Luni seara la Sinaia.

Nr. 221

[483] 1—3

CONCURS.

Pentru intregirea parochiei vacante de clasa III Nadasdia, protopresbiteratul Geoagiu II se scrie concurs pe baza ordinării Prea-venerabilului Consistoriu archidiecesan ddto 13 Iuliu a. c. 1883 Nr. 2547.

Emolumentele sunt:

1. folosirea cimitirului, care după foaia cestrală are una extensie de 1 juger 500[□] cu un venit anual de 20 fl.

2. Venitele stolari preste tot computate aduc un venit anual de 100 fl.

3. Dela 68 de familii căte una di de lucru amăsurat stărei parochienilor, cu carul, cu plugul sau cu palma, cari dau un venit anual în suma de 54 fl.

4. Dela 68 familiilor căte două măsuri mari cucuruz nesfărmătat, cari dau un venit anual în suma de 60 fl. v. a. — suma totală de 234 fl.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au de aștepta petițiunile instruite conform dispozițiunilor statutului organic și a regulamentului congresual la subscrizul oficiu protopresbiteral până la finea lunei lui August 1883.

Oficiul protopresbiteral al Geoagiului II în Secărămb la 4 August 1883. În conțelegere cu comitetul parochial din Nadasdia.

Sabin Piso m. p., protopresbiter.

Nr. 240

[485] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătorescii din comunele mai jos enumerate din protopresbiteralul Abrudului se scrie concurs până la 10 Septembrie a. c.

1. Valea Dosului cu salarul anual de 200 fl. quartir și lemne.

2. Trâmpoile cu salarul anual de 200 fl. quartir și lemne.

3. Galați, cu salarul anual de 200 fl. quartir și lemne.

4. Feneșiu, cu salarul anual de 240 fl. quartir și lemne.

5. Presaca, cu salarul anual de 150 fl. quartir și lemne.

6. Ponorel cu salarul anual de 200 fl. quartir și lemnele necesare și

7. Lăzesci cu salarul anual de 100 fl. quartir și lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au de aștepta petițiunile instruite conform legilor din vigoare, la subscrizul, până la terminul mai sus indicat.

Abrud în 4 August 1883.

Comitetele parochiale concernente în conțelegere cu

Ioan Gall m. p., protopresbiter.

Nr. 70.

[484] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi învățătorescii la scoala populară elementară gr. or. din Sighi-

șoara se scrie concurs cu terminul până la 30 August a. c. st. v.

În clasa I. cu salarul de 300 fl. v. a. quartir și lemne pentru persoana învățătorului.

În clasa II. cu salarul anual de 300 fl. și trei stângeni de lemne, cari salarii se solvesc în rate lunare de cursive.

Învățătorii sunt obligați a prelege în scoala de toate șilele, și în scoala de repetiție oarele prescrise de „Normativul“, a ținea strană în toate duminele și serbările de preste și a conduce cîntările liturgice cu tinerimea scolară.

Concurenții au să se aștepte la petițiunile, dimpreună cu documentele de calificare prescrise de legile în vigoare, până la terminul indicat, oficiului protopresbiteral subscris.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoara.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Sighișoara, 20 Iulie 1883.

Demetru Moldovan m. p., adst ppr.resbt.

Nr. 231

[480] 3—3

CONCURS.

Pentru intregirea postului învățătorescii la scoala confesională gr. or. din Ozun, protopresbiteralul al II. al Brașovului se scrie concurs până la 10 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

a) 18 H litre sècară și cucuruz computate în 90 fl.

b) relutul de lemne 8 fl.

c) venitul grădinei dela scoala veche 1 fl.

d) venitul stolar ca cantor 10 fl.

e) venitul dela săraciume — pămăși 10 fl.

f) venitul didactului dela 20—30 elevi căte 40 cr. 8 fl. 14 cr.

g) prospecte de a egi dinarunc, sau subvențione 23 fl.

suma 150 fl. v. a.

Doritorii la acest post au să adresa suplicile lor înzestrare conform legilor în vigoare cu documentele recerute oficiului protopresbiteral subsemnat.

Brașov în 3 August 1883

Oficiul protopresbiteral gr. or.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Petric, m. p., protopresbiter.

Nr. 279.

[482] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu devenit vacanță la clasa I a scoalei elementare gr. or. române, constătoare din două clase, din comuna Turchești protopresbiteral I al Brașovului, se scrie concurs cu termin până la 31 August a. c. st. v.

Emolumentele impreună cu acest post sunt:

Salar anual de 250 fl. v. a. sol. vind în patru rate anticipative, en-

de o convențiune pentru rectificare de fructarii, basată cel puțin, pe delimitarea din 1792, care s'a făcut între Turcia și Austria.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 23 August n. 1883.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	119.85	119.80
Renta de aur ung. de 4%	88.20	88.35
Renta ung. de hârtie	86.80	86.95
mprunături de fer ung.	139.—	138.75
emisiune de obligații de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.80	91.75
II emisiune de obligații de stat dela drumul de fer oriental ung.	114.25	114.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	837.—	837.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	293.50	297.75
Acțiuni de credit austr.	293.30	299.60
Obligații urbariale transilvane.	98.50	97.75
Obligații urbariale croato-slavonice.	99.—	98.—
Obligații urb. temeș. enasulă sortire	97.75	97.50
Obligații ung. de rescumpărare decine devin.	—	—
Obligații ung. cu clausă de sortire	99.50	99.50
Obligații urbariale temeșiane de	99.25	99.25
Sorți de regulare Tisei	110.40	110.30
Datorie de stat autristică în hârtie	78.60	78.70
Datorie de stat susacă în argint.	79.30	79.50
Galbin	5.65	5.65
Napoleon	9.50	9.49
100 marce nemțesci	58.40	58.40
London (pe poliță de trei luni)	119.80	119.90

prospect de a se mări la 300 fl. v. a. | chului Iacob Moga, se deschide concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele impreună cu acest post sunt venitele stolari dela 82 familii computate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă, folosirea cimitierului, cum și câte una ferdelă de bucate dela toată gazda, care toate computate la olăta în bani, dă suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesta, vor avea să se aștepte la emolumentele petițiunile lor sub semnatul oficiu protopresbiteral, instruite cu documentele prescrise de statutul organic și regulamentul congresual pentru parohii; până la terminul sus arătat.

Făgăraș 1 August 1883

În conțelegere cu comitetul parochial

Petru Popescu m. p., protopresbiter

Nr. 44

[475] 3—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Săliște sunt două posturi de învățătoriu vacante impreună fie care cu câte un salar anual de 350 fl. v. a. și cu dreptul de *quinquenaliu* de căte 50 fl. v. a. cari bani se plătesc anticipativ din fondul scoalei.

Pentru ocuparea amânduror acestor posturi se scrie concurs cu terminul preclusiv până la 15/3 Septembrie 1883.

Cei ce doresc a ocupa aceste posturi, își vor îndrepta petițiunile instruite conform statutului organic și dispozițiilor sinodale relative la scoalele capitale, către prea onor. oficiu protopresbiteral al tractului Săliște.

Săliște 7/19 August 1883. Comitetul parochial gr. or. din Săliște, în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Ioan Maxim m. p., președ. comit.

Nr. 284

[481] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoriului dela scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate, aparținătoare protopresbiteralului Mercurie se scrie concurs cu terminul 30 August a. c. st. v.

1. Mercurie cu salarul anual de 200 fl. 4⁰ metr. lemne de foc, din cari e a se încăldi și scoala.

2. Broșeni cu salarul anual de 150 fl. Concurenții au să se aștepte la cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare, oficiului ppresbiteral al tractului Mercurie în Mercurie până la terminul indicat, însemnând numele comunei unde le este ubicuținea și posta ultimă.

Dela oficiul ppresbiteral al tractului.

Mercurie la 4 August 1883.

Ioan Droc m. p., admstr. ppresb.

Nr. 98.

[476] 3—3

Prelungire de concurs.

Terminul pentru ocuparea parohiei de cl. III-a G. Cristur se prelungesc până la 29 August a. c.